

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR SLOVAKIJOS RESPUBLIKOS

S U T A R T I S

DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS

Lietuvos Respublika ir Slovakijos Respublika,
siekdamos sudaryti sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir
mokesčių slėpimo prevencijos,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA ŠI SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA ŠI SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, nesvarbu, koku būdu jie imami.

2. Pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo pajamų ir kapitalo, visų pajamų, viso kapitalo ar nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra:

a) Lietuvoje:

- (i) juridinių asmenų pelno mokestis;
 - (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis;
 - (iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą;
 - (iv) nekilnojamojo turto mokestis
- (toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“);

b) Slovakijoje:

- (i) fizinių asmenų pajamų mokestis (dan z príjmov fyzických osob);
 - (ii) juridinių asmenų pajamų mokestis (dan z príjmov právnických osob);
 - (iii) nekilnojamojo turto mokestis (dan z nehnuteľnosti)
- (toliau vadinami „Slovakijos mokesčiu“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti papildomai ar vietoj šiuo metu galiojančių mokesčių po Sutarties pasirašymo dienos. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos viena kitai praneša apie visus svarbesnius jų atitinkamų mokesčių įstatymų pakeitimus.

3 straipsnis

BENDRI APIBRĖŽIMAI

1. Šioje Sutartyje, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

a) „Lietuva“ – tai Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasme – Lietuvos Respublikos teritorija ar bet kuri kita su Lietuvos Respublikos teritorine jūra besiribojanti teritorija, kurioje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuva gali naudotis savo teisėmis į jūros dugną ir gruntą bei jų gamtos išteklius;

b) „Slovakija“ – tai Slovakijos Respublika, o vartojant geografinę prasme, yra jos teritorija, kurioje pagal tarptautinę teisę Slovakijos Respublika naudojasi suvereniomis teisėmis ir jurisdikcija;

c) „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – tai Lietuva arba Slovakija, kaip reikalauja kontekstas;

d) „asmuo“ – tai fizinis asmuo, įmonė ir bet kuris kitas juridinis asmuo;

e) „kompanija“ – tai bet kuri įmonės tipo organizacija arba subjektas, kuris mokesčių tikslais laikomas įmonės tipo organizacija;

f) „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – tai atitinkamai įmonės veikla, kurią vykdo Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonės veikla, kurią vykdo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;

g) „tarptautinis gabenimas“ – tai gabenimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas ar orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

h) „kompetentinga institucija“:

(i) Lietuvoje – finansų ministras ar jo įgaliotas atstovas;

(ii) Slovakijoje – finansų ministras ar jo įgaliotas atstovas;

i) „nacionalinis subjektas“:

(i) bet kuris asmuo, turintis Susitariančiosios Valstybės pilietybę;

(ii) bet kuris juridinis asmuo, bendrija, asociacija, ar kitas subjektas, kuris tokį statusą įgijo pagal Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus.

2. Kai Susitariančioji Valstybė bet kuriuo metu taiko šią Sutartį, bet kuri joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Valstybės įstatymuose dėl mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, sąvokos reikšmę pagal tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiai sąvokai suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ – bet kuris asmuo, kuris pagal tos valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, įmonės įsteigimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje turi mokestinių įpareigojimų, taip pat apima tą Valstybę, jos politinį padalinį ar vietos valdžią. Tačiau ši sąvoka netaikoma jokiame asmeniui, kuris toje Susitariančiojoje Valstybėje turi mokestinių įpareigojimų tik todėl, kad joje turi pajamų ar kapitalo šaltinį.

2. Jeigu pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

a) jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Susitariančiosiose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (jo gyvybinių interesų centras);

b) jei negalima nustatyti, kurioje Susitariančiojoje Valstybėje yra asmens gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jei asmuo paprastai gyvena abiejose Susitariančiosiose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;

d) jei asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Kai pagal 1 dalies nuostatas asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos stengiasi klausimą išspręsti abipusiu susitarimu ir nuspręsti Sutarties taikymo šiam asmeniui būdą. Jeigu tokio susitarimo nėra, toks asmuo nelaikomas nė vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentu ir taikant mokesčių lengvatas ar išimtis, kurias numato ši Sutartis.

5 straipsnis **NUOLATINĖ BUVEINĖ**

1. Šioje Sutartyje „nuolatinė buveinė“ – tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinės-ūkinės veikla ar tik jos dalis.

2. „Nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

- a) vadovybės buvimo vietą;
- b) filialą;
- c) įstaigą;
- d) gamyklą;
- e) dirbtuvę;
- f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba kitą gamtos išteklių gavybos vietą.

3. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ taip pat apima:

a) statybos aikštelę, surinkimo ar instaliavimo projektą, tik jei visa tai trunka ilgiau kaip devynis mėnesius;

b) paslaugų teikimą, įskaitant konsultavimo paslaugas, kurias teikia Susitariančiosios Valstybės įmonės darbuotojai ar kitas tuo tikslu įmonės pasamdytas personalas, tačiau kai tokio pobūdžio veikla kitos Susitariančiosios Valstybės teritorijoje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip šešis mėnesius.

4. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, laikoma, kad „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) patalpų, kurios naudojamos tik įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti;

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, laikomų tik sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti;

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;

d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įmonei reikalingiems gaminiams ar prekėms įsigyti ar jai reikalingai informacijai rinkti;

e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik parengiamajai ar pagalbinei įmonės veiklai vykdyti;

f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios straipsnio dalies a-e punktuose išvardytos veiklos deriniui vykdyti, jei visa taip derinama tokios vietos veikla yra parengiamojo ar pagalbinio pobūdžio.

5. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus nepriklausomą įgaliotinį, kuriam taikoma 6 dalis, veikia įmonės vardu ir turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmonės vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, laikoma, kad ta įmonė Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kuriai veiklai, kurią toks asmuo atlieka įmonės labui, jei tokio asmens veikla nėra apribota 4 dalyje minima veikla, dėl kurios, kai ji vykdoma per nuolatinę komercinės-ūkinės veiklos vietą, pagal tos dalies nuostatas ta vieta nebūtų laikoma nuolatine buveine.

6. Vien tik dėl to, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per tarpininką, bendrais komisiniais pagrindais dirbantį atstovą ar kitą nepriklausomą įgaliotinį, nelaikoma, kad ji toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei tokia šių asmenų veikla sudaro jų įprastinės komercinės-ūkinės veiklos dalį.

7. Tai, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja kitą kompaniją, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba (per nuolatinę buveinę ar kitaip) vykdo komercinę-ūkinę veiklą toje kitoje Valstybėje, arba yra jos kontroliuojama, savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamasis turtas yra, teisę. Šios Sutarties nuostatos dėl nekilnojamojo turto taip pat taikomos ir turtui, susijusiam su nekilnojamoju turtu, gyvuliams, žemės bei miškų ūkyje naudojamai technikai, teisėms, kurioms taikomos bendrosios nuostatos dėl žemės nuosavybės, bet kokiam opcionui ar panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktui ir teisėms į kintamą ar pastovų atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą ir žvalgymą. Laivai ir orlaiviai nelaikomi nekilnojamoju turtu.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms iš tiesiogiai naudojamo, nuomojamo ar bet kuriuo kitu būdu naudojamo nekilnojamojo turto.

4. Kai akcijų nuosavybė ar kitos su kompanija susijusios teisės suteikia jų savininkui teisę naudotis kompanijos nekilnojamoju turtu, pajamos, gautos iš tiesioginio naudojimosi, nuomojimo ar kitokio naudojimosi tokiu turtu teisių, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gautoms iš įmonės nekilnojamojo turto ir pajamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo jokios komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė tokią veiklą minėtu būdu vykdo, įmonės pelnas kitoje Valstybėje gali būti apmokestinamas, bet tik tokia to pelno dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Pagal 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė kitoje Susitariančiojoje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kurį ji galėtų gauti, jei būtų atskira įmonė, besiverčianti tokia pačia ar panašia veikla tokiais pačiomis ar panašiomis sąlygomis, visiškai savarankiškai turinti reikalų su įmone, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama iš jo atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, nesvarbu, ar jos būtų patirtos Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, ar kitur.

4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje buvo įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskirtiną pelną pagal viso pelno paskirstymą tarp įmonės įvairių padalinių, niekas 2 dalyje neturi trukdyti tai Susitariančiajai Valstybei nustatyti apmokestinamo pelno pagal tokį įprastą paskirstymą; tačiau turi būti taikomas toks paskirstymo metodas, kurio rezultatai neprieštarautų šio straipsnio principams.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas pelnas remiantis tik tuo, kad nuolatinė buveinė įmonei pirko gaminius ar prekes.

6. Taikant ankstesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskirtinas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, nebent atsirastų sviri ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptiriamos kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos tų kitų straipsnių nuostatomis įtakos neturi.

8 straipsnis JŪRŲ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gautas iš tarptautiniam gabenimui naudojamų laivų ir orlaivių, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gautam dalyvaujant bendrame fonde, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje organizacijoje.

9 straipsnis ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju, kai:

a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale; arba

b) tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale;

ir kai kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniai ir finansiniai reikalai tvarkomi kitokiomis sąlygomis negu nepriklausomų įmonių komerciniai ir finansiniai reikalai, tuomet visas pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokių sąlygų, būtų susikaupęs vienoje iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų joje nesusikaupė, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į jai priklausančios įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina pelną, kuris buvo apmokestintas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje kaip tos kitos Valstybės įmonės pelnas, bet taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų susidaręs pirmiau minėtos Valstybės įmonėje, jei tų dviejų įmonių sąlygos būtų buvusios tokios, kokios yra nepriklausomų įmonių, tuomet ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja joje mokamą tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip tokią sumą reikia koreguoti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prireikus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos viena su kita konsultuojasi.

3. Ši dalis netaikoma sukčiavimo ar sąmoningo finansinių įsipareigojimų nevykdymo atvejais.

10 straipsnis DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje ir pagal įstatymus tos Valstybės, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, bet jei tikrasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, toks mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros dividendų sumos. Ši dalis neturi įtakos kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „dividendai“ – tai pajamos iš bet kokios rūšies akcijų ar kitų pelno dalies teisių, kurios nėra skolinės pretenzijos, taip pat pajamos iš kitų teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti kompanija, įstatymus yra apmokestinamos kaip

pajamos iš akcijų. Sąvoka „dividendai“ taip pat apima pajamas, gautas iš susitarimų, įskaitant skolinius įsipareigojimus, suteikiančius teisę į pelno dalį, tiek, kiek tai numatyta Susitariančiosios Valstybės, kurioje susidaro pajamos, įstatymuose.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei tikrasis dividendų savininkas, būdamas vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės veiklos vietos, o akcijų paketas, už kurį mokami dividendai, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklos vieta. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnių nuostatos.

5. Kai kompanija, kuri yra vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų jokių mokesčių, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai akcijų paketas, už kurį yra mokami dividendai, yra iš esmės susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklos vieta; ta kita Valstybė taip pat negali apmokestinti kompanijos nepaskirstyto pelno kompanijų nepaskirstyto pelno mokesčiu net tuo atveju, kai mokamus dividendus ar nepaskirstytą pelną, visą ar tik jo dalį, sudaro pelnas ar pajamos, gauti toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidariusios vienoje Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje ir pagal įstatymus tos Valstybės, kurioje jos susidaro, bet jei tikrasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, tokio mokesčio suma negali būti didesnė kaip 10 proc. bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, palūkanos, susidariusios Susitariančiojoje Valstybėje, kurias gauna ir kurių tikrasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės vyriausybė, centrinis bankas ar kita finansinė institucija, kuri nuosavybės teise visiškai priklauso tai vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos iš paskolų, kurioms garantiją suteikė ta Vyriausybė, atleidžiamos nuo mokesčių pirmiau minėtoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje sąvoka „palūkanos“ – tai pajamos iš bet kokios rūšies skolinių pretenzijų, nesvarbu, ar jos būtų apsaugotos perkamo turto įkeitimu, ar ne, ir pagal 10 straipsnio 3 dalį, ar jos suteiktų teisę į dalį skolininko pelno, ar ne, o svarbiausia – tai pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamos iš obligacijų bei įmonių obligacijų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis ir įmonių obligacijomis susijusias priemokas bei premijas. Delspinigiai už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje nelaikomi palūkanomis.

5. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei palūkanų tikrasis savininkas, būdamas vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės veiklos vietos, o skolinė pretenzija, už kurią mokamos palūkanos, yra faktiškai susijusi su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklos vieta. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnių nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, jei mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai mokantis palūkanas asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklos vietą, su kuria yra susijusi skola, už kurią palūkanas moka tokia nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklos vieta, tuomet laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklos vieta yra.

7. Kai dėl ypatingų mokėtojo ir tikrojo savininko arba jų abiejų ir kurio nors kito asmens santykių palūkanų suma, atsižvelgiant į skolinę pretenziją, už kurią jos mokamos, dėl kokios nors priežasties yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir tikrasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus atsižvelgiant ir į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis HONORARAS

1. Honoraras, susidarantis vienoje Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau toks honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje ir pagal įstatymus tos Valstybės, kurioje jis susidaro, bet jei tikrasis honoraro savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, tokio mokesčio suma negali būti didesnė kaip 10 procentų bendros honoraro sumos.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „honoraras“ – tai bet koks užmokestis, gautas už naudojimąsi ar teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus, taip pat filmus bei garso ir vaizdo juostas, skirtas radijui ar televizijai, bei kitas vaizdo ir garso atgaminimo priemones, prekių ženklo, dizaino ar modelio, plano, slaptos formulės ar proceso autoriaus teisėmis arba už naudojimąsi ar teisę naudotis pramonine, komercine ar mokslinė įranga, arba už informaciją, susijusią su patirtimi pramonės, komercijos ar mokslo srityje.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei tikrasis honoraro savininkas, būdamas vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės veiklos vietos, o teisė ar turtas, už kurį išmokamas honoraras, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklos vieta. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnių nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, jei mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai honorarą mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklos vietą, dėl kurios atsiranda įsipareigojimas mokėti honorarą, kurį moka tokia nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklos vieta, tuomet laikoma, kad toks honoraras susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklos vieta yra.

6. Kai dėl ypatingų mokėtojo ir tikrojo savininko arba jų abiejų ir kurio nors kito asmens santykių honoraro suma, atsižvelgiant į naudojimą, teisę ar informaciją, už kurią jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir tikrasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus atsižvelgiant ir į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, kurias gauna vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas iš nekilnojamojo turto, minimo 6 straipsnyje ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, kurias gauna vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas iš akcijų kompanijoje, kurios turtą daugiausia, tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro nekilnojamas turtas,

minimas šios Sutarties 6 straipsnyje ir esantis kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, gautos perleidus kilnojamąjį turtą, kuris sudaro nuolatinės buveinės, kurią vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba vienos Susitariančiosios Valstybės rezidento savarankiškų individualių paslaugų tikslais naudojamos nuolatinės veiklos vietos, esančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kilnojamojo turto dalį, įskaitant prieaugio pajamas, gautas perleidus tokią nuolatinę buveinę (vieną ar su visa įmone) arba tokią nuolatinę veiklos vietą, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna perleidusi laivus arba orlaivius, kuriuos ji naudoja tarptautiniam gabenimui, arba su tokių laivų ar orlaivių naudojimu susijusį kilnojamąjį turtą, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

5. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kurio kito turto perleidimo, išskyrus 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodyto turto, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

SAVARANKIŠKOS INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas ar vykdydamas kitokią savarankišką veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jei kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savo veiklai jis neturi nuolatinės veiklos vietos, kuria reguliariai galėtų naudotis. Jei jis tokią nuolatinę veiklos vietą turi, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik tokia jų dalis, kuri yra priskirtina tai nuolatinei veiklos vietai. Jeigu Susitariančios Valstybės rezidentas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais finansiniais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna iš viso daugiau kaip 183 dienas, laikoma, kad tais finansiniais metais toje Valstybėje jis turėjo nuolatinę veiklos vietą, kuria galėjo reguliariai naudotis, o pajamos, gautos iš pirmiau minėtos veiklos toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai nuolatinei veiklos vietai.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją ar mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, stomatologų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SU DARBO SANTYKIAIS SUSIJUSI VEIKLA

1. Pagal 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomą darbą, apmokestinamas tik pirmoje Valstybėje, jei:

a) gavėjas toje kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais mokestiniais metais, ištiesai ar su pertraukomis išbūna iš viso ne ilgiau kaip 183 dienas,

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu,

c) atlyginimo sąnaudas padengia ne nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklos vieta, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive ar orlaivyje, kurį tarptautiniam gabenimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis DIREKTORIŲ HONORARAI

Direktorių honorarai ar kiti panašūs atlyginimai, kuriuos vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar kitos panašios institucijos narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis ATLIKĖJAI IR SPORTININKAI

1. Nepaisant 14 ir 15 straipsnių nuostatų, pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo ar televizijos artistas ar muzikantas, ar kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos už individualią atlikėjo ar sportininko veiklą atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, o kitam asmeniui, tos pajamos, nepaisant 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas šia veikla verčiasi.

3. 1 ir 2 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą vienoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei jo vizitas į tą Valstybę visiškai ar didžiąja dalimi yra finansuojamas kitos Susitariančiosios Valstybės, jos politinio padalinio ar iš vietos valdžios visuomeninių fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis PENSIJOS

Pagal 19 straipsnio 2 dalies nuostatas pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

19 straipsnis TARNYBA VALSTYBĖS INSTITUCIJOSE

1. a) Algos, darbo užmokestis ar kitas panašus atlyginimas, išskyrus pensiją, kuri Susitariančioji Valstybė ar politinis padalinys, ar vietos valdžia moka asmeniui už tarnybą Valstybei, padaliniui ar valdžios institucijai, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ar kitas panašus atlyginimas apmokestinamas tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje, o asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

- (i) yra tos Valstybės pilietis arba
- (ii) netapo tos Valstybės rezidentu tik dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė ar politinis padalinys ar vietos valdžia ar kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei, padaliniui ar valdžios institucijai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir pilietis.

3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiams atlyginimams bei pensijoms, mokamiems už tarnybą, susijusią su Susitariančiosios Valstybės, jos politinio padalinio ar vietos valdžios vykdoma komercine-ūkine veikla.

20 straipsnis STUDENTAI

Išmokos, kurias pragyvenimui, mokslui ar praktiniam pasirengimui gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra ar prieš pat atvykdamas į vieną Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmoje Valstybėje yra tik mokymosi ar lavinimosi tikslais, nėra apmokestinamos pirmoje Valstybėje, jei tos išmokos mokamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis KITOS PAJAMOS

1. Šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose neaptiriamos pajamų rūšys, kurias gauna Susitariančiosios Valstybės rezidentas, nesvarbu, kad ir kur jos susidarytų, apmokestinamos tik toje Valstybėje. Tačiau pajamos, gautos iš lošimo ar loterijos laimėjimų, susidariusios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, taip pat gali būti apmokestinamos ir toje kitoje Valstybėje.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas, gautas iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnio 2 dalyje, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, verčiasi komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba teikia savarankiškas individualias paslaugas išten esančios nuolatinės veiklos vietos, o teisė ir turtas, iš kurių tokios pajamos gaunamos, yra faktiškai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklos vieta. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 arba 14 straipsnių nuostatos.

22 straipsnis KAPITALAS

1. Kapitalas, kurį sudaro 6 straipsnyje nurodytas nekilnojamas turtas, nuosavybės teise priklausantis Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esantis toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

2. Kapitalas, kurį sudaro kilnojamas turtas, sudarantis nuolatinės buveinės, kurią vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamas turtas, susijęs su vienos Susitariančiosios Valstybės rezidento savarankiškomis individualioms paslaugoms teikti naudojama nuolatinė veiklos vieta, esančia kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, kurį sudaro laivai ir orlaiviai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė naudoja tarptautiniam gabenimui, ir kilnojamas turtas, susijęs su tokių laivų ar orlaivių naudojimu, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

4. Visas kitas Susitariančiosios Valstybės kapitalas apmokestinamas tik toje Valstybėje.

23 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas taip:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba jam priklauso kapitalas, kurie pagal šią Sutartį gali būti apmokestinami Slovakijoje, jei Lietuvos įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, Lietuva leidžia:

a) iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Slovakijoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui;

b) iš to rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Slovakijoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju atskaitoma suma negali būti didesnė už tą pajamų ar kapitalo mokesčio dalį Lietuvoje, apskaičiuotą prieš atimant sumokėtą mokestį, kuri yra priskirtina pajamoms ar kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Slovakijoje.

2. Slovakijoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas taip:

Slovakija, apmokestindama savo rezidentus, į mokestinę bazę, nuo kurios imami tokie mokesčiai, įtraukia pajamų rūšis ir kapitalą, kurie pagal šios Sutarties nuostatas taip pat gali būti apmokestinami ir Lietuvoje, tačiau leidžia iš apskaičiuoto pagal tokią mokestinę bazę mokesčio atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam mokesčiui. Tačiau atskaitoma suma negali būti didesnė už Slovakijos mokestį, apskaičiuotą prieš atimant, kuri yra priskirtina pajamoms ar kapitalui, kurie pagal šios Sutarties nuostatas, gali būti apmokestinami Lietuvoje.

3. Kai pagal bet kurias šios Sutarties nuostatas pajamos, kurias gauna Susitariančiosios Valstybės rezidentas, yra atleidžiamos nuo mokesčių toje Valstybėje, nepaisant to tokia Valstybė, apskaičiuodama mokesčio dydį likusiai to asmens pajamų daliai, gali atsižvelgti į nuo mokesčio atleistas pajamas.

24 straipsnis NEDISKRIMINACIJA

1. Vienos Susitariančiosios Valstybės nacionaliniam subjektui kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti taikomi jokie mokesčiai ar su jais susiję reikalavimai, kurie yra kitokie ar didesni už mokesčius bei su jais susijusius reikalavimus, kurie tokiomis pat aplinkybėmis, ypač su rezidentu statusu susijusiomis aplinkybėmis, yra ar gali būti taikomi tos kitos Valstybės nacionaliniams subjektams. Nepaisant 1 straipsnio nuostatų, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, mokesčiai toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankūs nei mokesčiai, kurių reikalaujama iš tos kitos Valstybės įmonių, vykdančių tokią pačią veiklą. Ši nuostata neturi būti aiškinama taip, lyg ji įpareigotų Susitariančiąją Valstybę suteikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors individualias mokesčių nuolaidas ar lengvatas ar sumažinti jiems mokesčius kaip savo Valstybės rezidentams dėl jų visuomeninio statuso ar šeimyninių aplinkybių.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies ar 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ar kitos išmokos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atimamos nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirmosios Valstybės rezidentui. Lygiai taip pat bet kokios Susitariančiosios Valstybės įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atimamos nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį kapitalą tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir skolos pirmosios Valstybės rezidentui.

4. Vienos Susitariančiosios Valstybės įmonėms, kurių visas kapitalas ar jo dalis priklauso vienam ar daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų ar yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai

kontroliuojamas, neturi būti taikomi pirmojoje Valstybėje jokie mokesčiai ar su jais susiję reikalavimai, kurie yra kitokie ar didesni už mokesčius bei su jais susijusius reikalavimus, kurie yra ar gali būti taikomi panašioms pirmosios Valstybės įmonėms.

5. Nepaisant 2 straipsnio nuostatų, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir pobūdžio mokesčiams.

25 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra ar bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali neatsižvelgdamas į tų valstybių vidaus teisėje numatytas gynimo priemones kreiptis į tos Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba jei jo atvejui taikoma šios Sutarties 24 straipsnio 1 dalis, į tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą instituciją. Kreiptis reikia trejų metų laikotarpiu, skaičiuojant nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių apmokestinimas neatitiko šios Sutarties nuostatų.

2. Jei kompetentinga institucija mano, kad protestas pagrįstas, arba jei ji pati negali rasti patenkinamo sprendimo, ji stengiasi klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentinga institucija taip, kad būtų išvengta apmokestinimo, prieštaraujančio šiai Sutarčiai. Bet koks pasiektas susitarimas įgyvendinamas nepaisant jokių laiko apribojimų, numatytų Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti visus sunkumus ir abejones, kurie kyla aiškinant ar taikant šią Sutartį. Jos taip pat gali viena su kita konsultuotis, siekdamos panaikinti dvigubą apmokestinimą šioje Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos, siekdamos susitarimo pagal ankstesnes šio straipsnio dalis, gali palaikyti tiesioginį ryšį, įskaitant per bendrą iš jų pačių ar jų atstovų sudarytą komisiją.

26 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingos institucijos keičiasi informacija, būtina šios Sutarties nuostatomis ar Susitariančiųjų Valstybių mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, įstatymų nuostatomis, pagal kurias apmokestinimas neprieštaruja šiai Sutarčiai, įgyvendinti. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gauta informacija laikoma slapta lygiai taip pat kaip ir informacija, gauta pagal nacionalinius tos Valstybės įstatymus, ir atskleidžiama tik asmenims ar valdžios institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie dalyvauja apskaičiuojant, renkant, išieškant mokesčius, kuriems taikoma ši Sutartis, persekiojant dėl tokių mokesčių arba sprendžiant skundus dėl jų. Tokie asmenys ar valdžios institucijos tokia informacija naudojami tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose ar teismo sprendimuose.

2. 1 dalies nuostatos jokių būdu negali būti aiškinamos taip, kad jos įpareigotų Susitariančiąją Valstybę:

a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administracinės praktikos;

b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus ar įprastą administracinę tvarką;

c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors veiklos, verslo, pramoninę, komercinę ar profesinę paslaptį ar veiklos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (ordre public).

27 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ BEI KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ NARIAI

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinėms atstovybėms bei konsulinėms įstaigoms nariams pagal bendras tarptautinės teisės taisykles arba pagal specialių susitarimų nuostatas.

28 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Ši Sutartis ratifikuojama bei ratifikavimo dokumentais pasikeičiama kaip galima greičiau.
2. Ši Sutartis įsigalioja pasikeitus ratifikavimo dokumentais, o jos nuostatos pradedamos taikyti abiejose Susitariančioiose Valstybėse:
 - a) mokesčiams, išskaitomiems jų susidarymo vietoje – nuo pajamų, gaunamų nuo kalendorinių metų, kurie eina po šios Sutarties įsigaliojimo metų, sausio pirmos dienos ar po jos;
 - b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams – mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, kurie eina po šios Sutarties įsigaliojimo metų, sausio pirmą dieną ar po jos.

29 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol jos nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Šią Sutartį gali nutraukti bet kuri Susitariančioji Valstybė, diplomatiniais kanalais perdavusi raštišką įspėjimą apie jos nutraukimą mažiausiai prieš 6 mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų, einančių po penkerių metų nuo šios Sutarties įsigaliojimo dienos, pabaigos. Tokiu atveju Sutartis netenka galios abiejose Susitariančioiose Valstybėse:

- a) mokesčiams, išskaitomiems jų susidarymo vietoje – nuo pajamų, gaunamų nuo kalendorinių metų, kurie eina po įspėjimo apie nutraukimą pateikimo, sausio pirmos dienos ar po jos;
- b) kitiems pajamų ir kapitalo mokesčiams – mokesčiams, imamiems už bet kuriuos mokestinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, kurie eina po įspėjimo apie nutraukimą, sausio pirmą dieną ar po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta Vilniuje 2001 m. kovo 15 d. dviem egzemplioriais lietuvių, slovakų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai turi vienodą galią. Esant skirtingų aiškinimų, viršenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

SLOVAKIJOS RESPUBLIKOS VARDU

PROTOKOLAS
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS IR SLOVAKIJOS RESPUBLIKOS SUTARTIES DĖL
PAJAMŲ BEI KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ
SLĖPIMO PREVENCIJOS

Pasirašydami Lietuvos Respublikos ir Slovakijos Respublikos Sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir pajamų mokesčių slėpimo prevencijos (toliau – „Sutartis“), žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl šių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis:

I. Dėl 6 ir 13 straipsnių

Susitarta, kad visos pajamos ir prieaugio pajamos, gaunamos iš nekilnojamojo turto, nurodyto 6 straipsnyje ir esančio Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos pagal 13 straipsnio nuostatas.

II. Dėl 7 straipsnio 3 dalies

Susitarta, kad išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti, apima tik išlaidas, tiesiogiai susijusias su nuolatinės buveinės komercine-ūkine veikla.

III. Susitariančiosios Valstybės sutaria, kad, nepaisant šios Sutarties 4–20 straipsnių nuostatų, susijusių su veikla kontinentiniame šelfe, taikomos tokios nuostatos:

1. Sąvoka „veikla kontinentiniame šelfe“ – tai Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, susijusi su toje Susitariančiojoje Valstybėje esančios jūros dugno, grunto ir jų gamtos išteklių žvalgymu bei naudojimu.

2. Asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir vykdo komercinę-ūkinę veiklą kontinentiniame šelfe kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, pagal 3 dalį laikoma, kad jis vykdo ūkinę veiklą toje kitoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklos vietą.

3. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos netaikomos, kai veikla kontinentiniame šelfe vykdoma bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis iš viso ne ilgiau kaip 30 dienų. Šioje dalyje:

a) kai asmuo, vykdančias kontinentiniame šelfe veiklą, yra susijęs su kitu asmeniu, vykdančiu tame kontinentiniame šelfe iš esmės panašią veiklą, tariama, kad visa tokia pirmojo asmens veikla yra antrojo asmens veikla, išskyrus tą veiklos dalį, kuri tuo pačiu metu yra vykdoma kaip jo paties veikla;

b) laikoma, kad asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jei jį tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas asmuo, arba jei juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys.

4. Algos, darbo užmokestis ir kitas panašus atlyginimas, kurį vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, susijusį su kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, gali būti apmokestinami toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, bet tik ta jų dalis, kuri gaunama už darbą, atliktą tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas pirmiau minėtoje Valstybėje, jeigu samdomas darbas atliekamas darbdaviui, kuris nėra tos kitos Valstybės rezidentas, ir to darbo trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai ar su pertraukomis neviršija 30 dienų.

5. Prieaugio pajamos, kurias vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna, perleidęs:

a) žvalgyimo ar eksploatavimo teises; arba

b) turtą, esantį kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurio panaudojimas susijęs su veikla kontinentiniame šelfe, vykdoma toje kitoje Valstybėje;

c) akcijas, kurių vertė ar didžioji jų vertės dalis yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su tokiomis teisėmis, tokiu turtu ar tokiomis teisėmis ir tokiu turtu kartu paėmus;

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šioje dalyje sąvoka „žvalgymo ir eksploatavimo teisės“ – tai teisės į turtą, kuris bus sukurtas vykdant veiklą kontinentiniame šelfe kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, įskaitant teises į tokį turtą ar jo teikiamą naudą.

Visa tai liudydami šį Protokolą žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta Vilniuje 2001 m. kovo 15 d. dviem egzemplioriais lietuvių, slovakų ir anglų kalbomis, visi trys tekstai turi vienodą galią. Esant skirtingų aiškinimų, viršenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

SLOVAKIJOS RESPUBLIKOS VARDU
